

A Magyarországi Bánya- és Kohómunkások Gazdasági Szövetségének Hivatalos Közlönye.

Felelős szerkesztő:
CSÓKA VENDEL.
Kiadó: **FAJD PÁL.**
Telefon szám: 46.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Salgótarján, Vasút-utca 4. szám.
Megjelenik minden hó 1. és 15-én.

Előfizetési ár:
1 évre 9.60 P. 1/4 évre 2.40 P.
1/2 " 4.80 " Egyes szám ára 40 f.

Szövetségünk összes tagjai-
nak és lapunk előfizetőinek bol-
dog új évet kíván a

Szerkesztőség.

Új év.

Lezártuk az 1927-es évet és meg-
kezdjük az 1928-as évet. Szükséges,
hogy visszapillantást tegyünk az elmúlt
évi munkánkra és megállapítsuk az
elmúlt évi működésünk helyességét,
vagy helytelenségét. Szükséges ezen
visszapillantás azért is, mert az ezzel
kapcsolatos megállapítások szabják
meg az irányt 1928. évben szükséges
munkálatokra.

Szövetségünk 1927. évi működésé-
sének a bírálatát elfogultság nélkül a
következőképp kezdhessük. Amikor az
1927-es évet megkezdjük, akkor még
csak a salgótarjáni szénmedencére
terjedt ki működésünk. Csupán csak
jeleztük, hogy kiakarjuk terjeszteni
működésünket az egész ország terüle-
tére. Ezen elhatározásunkra bátorsá-
got adott az a szeretet, amellyel lapun-
kat fogadták az ország különböző bá-
nya telepein. Továbbá az a folyton
fokozódó érdeklődés, amelyet az egész
ország területén dolgozó bányamunká-
sok tanusítottak. Ezen érdeklődést és
szeretetet azzal honoráltuk, hogy még
a múlt évben benyújtottuk módosított
alapszabályainkat, amely szerint gaz-
dasági szakszervezetünk az egész or-
szág területére kiterjedő gazdasági
szövetséggé alakult. Az alapszabályok
1927. február 26-án jóváhagytak.

Amikor módosított alapszabályainkat
benyújtottuk, tudatában voltunk mind
azon nehézségeknek, amelyek reánk
hárulnak. Óriási terhet jelentett szö-
vetségünkre, úgy anyagiakban, mint
erkölcsiéiben. Elsősorban anyagiakban
tették próbára, ami elképzelhető, mert
a kezdetben csak a Salgótarján vidé-
kén dolgozó munkások voltak tagjaink.
Ennélfogva azt az óriási költséget,
amelytől áldozni kellett arra a mun-
kára, amely felölelte az egész ország
bányamunkásságát, ezen aránylag kis
csoporttal kellett előteremtteni. Ugyan-
csak nagy megterhelést jelentett a
szövetség vezetőire, akiknek be kel-
lett járni az ország összes bányatele-
peit. Mindezen nehézségek nem tud-

ták megakadályozni, hogy ezen mun-
kánknak meg ne feleljünk. Nem kimélve
fáradtságot róttuk az országot, hirdet-
tük mindenfelé az eszmét és felszó-
lítottuk a bányamunkásságot a csatla-
kozásra. Örömmel állapíthatjuk meg,
költségünk és fáradtságunk nem veszett
kádba. A munkásság szeretettel és
megértéssel fogadott bennünket és tö-
megesen csatlakoztak zászlónk alá.

Ezt igazolja az a tény, hogy a 14
Salgótarján vidéki helycsoportunkhoz
újabb 6 helycsoport alakult az ország
különböző bányatelepein. Ezenkívül
több helycsoport megalakítása van fo-
lyamatban, amelynek a megalakulása
csak technikai és idő rövidségi aka-
dályok miatt nem történt meg. Azon-
ban a legrövidebb időn belül meg fog
történni.

A munkálatoknak ez a része nem
elégít ki bennünket, azonban ha figye-
lembe vesszük mindazon akadályokat,
amelyekkel meg kellett küzdeni, akkor
bizonyos megnyugvással kell fogad-
nunk az ezen a téren elért eredmé-
nyeket. A technikai és anyagi nehéz-
ségek mellett meg kellett küzdeni a
különböző hatóságok akadékoskodásai-
val. A bányatelepeken működő ható-
ságok a legtöbb esetben félreértették
szövetségünk működését, hozzájárult
ehhez az is, hogy nem ismerték szö-
vetségünket és információikra sok eset-
ben teljesen ellentmondó és diffamáló
magyarázatot kaptak.

Ekkor elsősorban a hatóságokat
kellett meggyőzni szövetségünk helyes
működéséről. — Továbbá meg kellett
küzdeni a bányavállalatok által elé-
gőrdített nehézségekkel. Ez volt egyik
legnehezebb feladat, mert a bányavál-
latok tisztában voltak azzal, hogy ha
a munkásság szervezkedik, különösen
azon az alapon, melyen szövetségünk
áll, vagyis kizárólag gazdasági alapon,
úgy a vállalatok nehéz helyzetbe jut-
nak. A vállalatok az első pillanatban
tisztában voltak azzal, hogy a leghat-
hatóbb fegyvert csavarták ki a
munkások a kezükből, mert nem lehet
a munkásság gazdasági mozgalmát po-
litikai álarcba bujtatni. Ha pedig ez
nem sikerül, úgy nincs kitérés a mun-
kásság jogos kívánságainak teljesítése
elől.

A múltban ugyanis, amikor a mun-
kásság politikai tendenciájú szerveze-
tekben volt tömörülve, minden meg-
mozdulást, amely a munkásság részéről
megnyilvánult, ha ez tisztán gazdasági

volt is, politikai háttérrel magyaráztak
hozzá. A mozgalomnak ilyen beállítá-
sával azután elérték azt, hogy úgy a
közvélemény, mint a hatóságok segít-
ségükre voltak és a legtöbb esetben
sikerült nekik a munkásságot jogos ki-
vánságainak teljesítésétől elűzni.

Ez az akadály óriási nehézségeket
okozott s nem egyszer minden eddigi
munkánk eredményét felborulással fe-
nyegette. Csak szívós kitartásunknak,
megfélemlíthetetlen, bátor, fáradtságot
nem ismerő, lankadatlan, folyton foko-
zódó munkakedvünkkel, a cél felé törő
lelkességgel, amely szívünkben él,
tudtuk megtörni a vállalatok ellenállá-
sát. Teljes mértékben ez még ma sem
sikerült, azonban az eddig elért ered-
mények és a helyzet alakulása feljo-
gosítanak bennünket arra, hogy mun-
kánknak ezt a részét is siker fogja
koronázni.

Ugyancsak nagy nehézséget okozott
a munkásság indolenciája. Ez érthető
volt, mert a munkásság már annyiszor
lett félrevezetve, hogy nem tudott már
bizni a tisztességes munkában sem.
Hozzájárult ehhez még az, hogy a régi
letűnt szervezetnek a fullajtárjai igye-
keztek a munkássághoz odafurakodni
és kigyót-békát kiabáltak szerveze-
tünkre és annak vezetőire. Azonban
hála a munkásság józan gondolkozá-
sának, most már nem ült fel a szép,
de hazug beszédeknek, hanem azt
mondotta: „Igazoljátok be mindazon
rágalmakat, amelyeket kiabáltok, akkor
hiszünk nektek.” Erre azután az iga-
zolás helyett újabb rágalmakat szór-
tak. Mikor látták, hogy mindez nem
használ, akkor azt hirdették szerveze-
tünkről, hogy szervezetünk nem élet-
képes. Sőt voltak helyek, illetve tele-
pek, ahol azt hangoztatták, hogy
szervezetünk már megszűnt. Termé-
szetesen ezzel is felsültek, mert mi
mindenütt ott voltunk, ahol a munkás-
ságnak szüksége volt az érdekei meg-
védelmezésére.

Már sokszor költötték holt hírünket,
ennek dacára mi élünk, sőt sokkal
erősebbek vagyunk és erőnk folyton
fokozódik. Az igaz, hogy ellenfeleink
szeretnék, ha mi nem volnánk, mi
azonban nem tesszük meg nekik ezt a
szivességet mert tudjuk, hogy a mun-
kásságnak szüksége van szervezetünk
működésére. — Ellenfeleinknek az az
állítása, hogy szervezetünk nem élet-
képes, erre nézve azt ajánljuk mind-
azoknak, akik kételkednek, kérdezzék

meg a munkásságot, kik jártak el a munkásság érdekében. Minden dicsekvés nélkül elmondhatjuk, hogy a mai viszonyok között, csakis a mindenpolitikai hátsó gondolat nélküli, gazdasági alapon nyugvó szervezeti formákkal lehet a munkásság érdekeit megvédeni. Ezt láttuk akkor, mikor szervezetünket megalkottuk, azért törhetetlen ragaszkodással, fáradhatatlanul igyekeztünk szervezetünket kiépíteni.

Az elmúlt évben erőnkhez és tehetségünkhöz képest megtett kötelességünket, nem szerénységség, ha megállapítjuk, hogy az elért eredmény fiatal mozgalmunkhoz képest elég tekintélyes.

Az új évben ugyanolyan törhetetlen energiával folytatjuk gazdasági szervezetünk naggyá és hatalmassá tételét. Az a reményünk, hogy a munkásság érdekeinek a védelmét még fokozottabb hatással tudjuk ellátni és a munkásság gazdasági helyzetét megjavítani.

Ezen munkánk sikeres elvégzéséhez hívunk segítségül minden bányamunkást és ezen munkához kívánunk

Jó szerencsét!

Megszűnt a Salgótarjáni és Vidéke Általános Fogyasztási Szövetkezet.

Lapunk december 1-én megjelent számában a fenti címen cikket írtunk, amelyre a következő helyreigazító sorokat kaptuk:

A sajtótörvény értelmében kérjük a „Bányász” című időszakos lap második évfolyamában, 1927. december 1-i számának első lapján megjelent cikke a következő helyreigazító sorok közzétételét:

Megszűnt a Salgótarjáni és Vidéke Általános Fogy. Szövetkezete cím alatt megjelent cikke a következő kijelentéseket tesszük:

1. Nem igaz az, hogy a Törekvés Takarékpénztár, Nagybevásárló rt., vagy a Budapesti Ált. Fogy. Szövetkezet vezetőségében Büchler nevezetű egyén helyett foglalna.

2. Nem igaz az, hogy a fenti budapesti intézmények hatáskörükbe igyekeztek volna a Salgótarjáni Ált. Fogy. Szöv.-et keríteni, ellenben igaz az, hogy ezen szövetkezet a budapesti Nagybevásárló rt.-től, létének megmentése érdekében, több ízben kérelmezte áruval való ellátását.

3. Nem igaz az, hogy ezen szövetkezet a Nagybevásárlónak a milliárdokat szállította, ellenben igaz az, hogy a Nagybevásárlótól vásárolt áruk jelentékeny részével adós maradt.

4. Nem igaz az, hogy ezen szövetkezetnek a Nagybevásárló által történt áruellátásától kezdve, ezen szövetkezetben léha és drága kiszolgálás történt volna.

5. Nem igaz az, hogy állandóan, vagy egyáltalában tanácskozások folytak volna azon tárgyban, miként lehetne megszabadulni a tagok folytonos ostroma elől.

6. Nem igaz az, hogy javaslat tételét volna az irányban, hogy a munkásság gyűjtés útján hozza össze a szövetkezet veszteségét.

7. Nem igaz az, hogy a szövetkezet leltári vagyonát bármelyik fent említett budapesti intézmény összehalkolta és teherautóval elszállította a Nagybevásárlóhoz.

8. Nem igaz az, hogy a Salgótarjáni Ált.

Fogy. Szöv.-nek százmilliók körüli befizetett alaptőkéje lett volna.

9. Nem igaz az, hogy a szövetkezet tagjai minden áldozatot meghoztak volna a szövetkezet fentartása céljából, ellenben igaz az, hogy a kellő támogatás híján nem prosperált.

10. Nem igaz az, hogy a cikkben jelzett budapesti intézet vezetőségében ezen szövetkezethez delegált tagok nem érdemelt horribilis jövedelmet élveztek volna, ellenben igaz az, hogy a salgótarjáni Ált. Fogy. Szövetkezetet áruval ellátó Nagybevásárló vezetősége, akiknek ezen üggyhez egyáltalában közük volt, semmiféle javadalmazásban vagy jutalomban nem részesültek.

11. Nem igaz az, hogy a salgótarjáni Ált. Fogy. Szövetkezet igazgatóságának tagjai minden fillér honorárium nélkül dolgoztak, ellenben igaz az, hogy az üzlet elért forgalma után a salgótarjáni Ált. Fogy. Szöv. igazgatósági tagjai forgalmi jutalékban részesültek.

12. Nem igaz tehát ezeknél fogva, hogy a Salgótarjáni és Vidéke Általános Fogy. Szövetkezet érdekei elé egy klikk saját existenciális érdekeit tolta elő, amennyiben pedig egy klikk dolgozott volna, úgy az semmiesetre sem a cikkben megjelölt intézmények vezetőségével azonos.

(Ajánlott.)

Tisztelettel:

Nagybevásárló és Értékesítő rt.

Peidl Gyula, s. k. Olvashatatlan aláírás.

Általános Fogyasztási Szövetkezet:

Rudas, s. k. Olvashatatlan aláírás.

Törekvés Takarékpénztár rt.

Olvashatatlan aláírás. Mayer, s. k.

A fenti helyreigazító soroknak helyt adunk, annál is inkább, mert ezzel is módot kívánunk nyújtani a munkásságnak, lássa tisztán milyen eszközökkel és milyen félremagyarázásokkal igyekeznek a munkásságot félrevezetni. Ezen helyreigazító sorokhoz az a megjegyzésünk, hogy a helyreigazítás nem azokat a tényeket cáfolja, mely a munkásság sérelmeit érinti, hanem ezen tülteszi magát és sanda mészáros módjára akarja a dolgot elűtni.

Igy például tagadja a Fogyasztási Szövetkezet, hogy vezetőségében Büchler nevezetű egyén helyet foglalna, azt azonban elhallgatja, hogy a többiek, akiket megneveztünk, azok tényleg ott vannak. Továbbá tagadja azt, hogy a Salgótarjáni Szövetkezet árukat kért a Nagybevásárlótól, azt azonban elhallgatja, hogy előzőleg a Nagybevásárló egy olyan szerződést íratott alá a salgótarjáni Szövetkezet helybeli igazgatóságával, mely szerint áruval csakis a Nagybevásárló láthatja el a szövetkezetet, máshonnan árut beszerezni nem szabad.

Tagadja azt is, hogy a helybeli Szövetkezet milliárdokat szállított volna a Nagybevásárlónak. Ellenben azt mondja, hogy az áruk árával adós maradt. Vajon hová folyt be a Szövetkezetben eladott áruknak az értéke? amely milliárdokat tesz ki, mert hiszen ha a salgótarjáni igazgatóság és üzletvezetőség nem szolgáltatva volna be a pénzeket, akkor már rég följelentést tettek volna ellenük.

Azonban a helyzet az, hogy az áruknak az árát a Nagybevásárló állapította meg, ugyancsak az eladási árát is, ugyan csak ő számította hozzá a rezsit, az egész adminisztráció Budapesten történt és a helybeli igazgatóságnak valamint üzletvezetőségnek tudomásul kellett venni a Nagybevásárló által készített és bemutatott mérleget. Amikor a mérlegek megjelentek, a helybeli vezetőség

a legnagyobb csodálkozással látta, hogy deficitel dolgoznak, sehogy sem tudták megérteni, hogy reális forgalom mellett miként lehet deficit.

Tagadja, hogy a szövetkezetben, amióta a Nagybevásárló által történt az áruellátás, léha kiszolgálás lett volna. Vajon nem-e joggal lehet léha kiszolgálásnak nevezni, amikor heteken keresztül nem volt a raktárban liszt, vagy zsir? Tehát a mi a munkásnak a legnagyobb szükséglete és leginkább csak azért, mert az árak fluktuáltak. Mert hiszen a bányászoknak sokkal kisebb mértékben van szüksége — sajnos — illetve engedhet meg magának kakaót, szaloncukrot, szalámit stb., ezekből állandóan volt nagy mennyiség raktáron, ezzel szemben a legszükségesebb cikkek számtalanszor időig hiányoztak úgy, hogy nem egyszer a helybeli igazgatóság kereskedőktől volt kénytelen kölcsön venni árut, hogy tagjainak szükségleteit ki tudja elégíteni. Ugyancsak ezen fontos, illetve legfontosabb árucikkeknek az árai bizony számtalanszor magasabb áron bocsájtattak áruba, errenézve, ha a Nagybevásárló az üzleti levelezését átnézné, ott számtalan levelet találna, amelyben a helybeli igazgatóság és üzletvezetőség ezen fontos cikkeknek az árszállítását követelte, mert nem tudta állni a versenyt a helybeli kereskedőkkel.

Ami a cáfolat 5., 6. pontjait illeti, erre nézve vegyék elő az 1927. júliusban tartott közgyűlés jegyzeteit, amely közgyűlésen Klárik Ferenc képviselte a Nagybevásárlót, ott megfogják találni, hogy igenis szó volt arról, hogy miként lehetne a tagok ostroma elől szabadulni s hogy miként lehetne a deficitet eliminálni. Ott vetették fel ugyancsak a központ részéről, hogy újabb tömeges taggyűjtéssel és egyéb gyűjtéssel lehetne ezt a kérdést megoldani.

A 7. és 8. pont cáfolatára megjegyezzük: tényleg nem a leltári tárgyakat pakkolták fel, hanem a felhalmozott árut és azt Nagybatonyba szállították. Amikor ezen szállításnak a kérdése felmerült, megkérdezte a salgótarjáni vezetőség a központot, hogy lehetséges az, hogy Nagybatonyban egy sokkal kisebb méretű, kevesebb forgalmu szövetkezet működik és az mégis életképes? Erre azután egy jellemző kijelentés történt a központ részéről: „Ja, Nagybatonyban a forgalmat legnagyobb részét alkohollal bonyolítják le és ez nagy haszonnal jár, ezért életképes a nagybatonyi szövetkezet.” Tehát az az intézmény, amelynek vezetőségében a többséget azok alkotják, akik folyton munkásjólétről, kulturáról, alkoholelleses mozgalmakról prédikálnak, az alkoholra bázisozzák az üzleti életüket.

A százmilliók körüli alaptőkének a tagadása az teljesen fölösleges volt, hiszen lapunkban megjelent cikkben mi azt írtuk, hogy közel 100 millió volt a befizetett alaptőke. Vajon nem elég sok-e elveszteni ennyi pénzt annak a munkásságnak, aki egyik napról másik napra él. Ugy érezzük, hogy a munkásságot itt nagyon súlyos és érzékeny veszteség érte.

A 9., 10., 11. és 12. pont cáfolatára megjegyezni kívánjuk, hogy igenis a munkásság áldozott és hogy kellő támogatás híján nem prosperált, azt tudják be azon visszasságoknak, mely szerint a fentebb leírt okok miatt a munkásság elfordult ezen intézménytől. Hozzájárult ehhez az is, hogy a munkásság között élnek azok az igazgatósági tagok, akik igenis zsákolnak teljesen díjtalanul és egyéb árukat hordtak be a waggonokból.

Csak nem számítják díjazásnak azt, amikor pl. a szövetség fenállása óta egy évben történt 1926-ban, amikor a szövetség 2800 millió forgalmat ért el, ebből 2.800.000 koronát 15 igazgatósági tag között kiosztottak mint forgalmi jutalékot, ebből esett egy emberre 186.000 korona és ezért egész éven keresztül csaknem minden nap, sőt számtalanszor éjjeleken keresztül futkosott a szövetség érdekében. Ugyanezt nem mondhatják el maguktól az Ált. Fogy. Szövetség igazgatóságának a tagjai.

A továbbiakban a munkásság bírálata alá bocsájtjuk lapunk decemberi számában közölt cikket, ugyancsak a jelen cáfolatot.

Választott már egy alkalmas újévi ajándékot felesége vagy leánya részére? Egy Singer varrógép a legkedveltebb és leghasznosabb újévi ajándék. — Kizárólag nálunk kapható: Singer varrógép részvénytársaság Salgótarján, róm. kath. templommal szemben.

Könnyebb a hazug embert utólni, mint a sánta kutyát.

Szinte el voltunk rá készülve, hogy a karácsonyi segélyek kiverekedése körül elért sikereinket a „Bányamunkás” lap, de főképen annak munkatársai a maguk részére igyekeztek elkönyvelni. Látszólag elégedetlenkednek az elért sikerekkel, végeredményben azonban úgy igyekeznek feltüntetni a karácsonyi segélyt, mint, hogy ha azt az ő küzdelmük eredményének köszönheti a munkásság. A munkásságnak végeredményben mindegy, hogy a karácsonyi segély milyen eljárásokból, vagy közbenjárásokból keletkezett, de olvasóinkat mégis rá akarjuk vezetni ismételt Peyeréknek egy újabb hazugságára és ezért a karácsonyi segély történetét újabban leszögezzük.

A bányavállalatok a szövetségünk vezetői által beadott bérkérvények alapján 1927. évi december hó 2-án tanácskozássra ültek össze Budapesten. A tanácskozás eredményéről december 3-án már értesítették szövetségünk titkárságát, amelynek alapján szövetségünk titkársága a kerületi titkárságokat a következő szövegű levélben értesítette december 3-án:

457/1927. C./A. Salgótarján, 1927. dec. 3
T.

Kraft Jenő szaktársnak

Mecsekszabolcs.

Tisztelt Kraft szaktárs!

Ebben a pillanatban értesültem, hogy a bányatársulatok egyesülete f. hó 2-án Budapesten a szövetségünk által beadott kérvényünk alapján értekezletet tartottak, ahol megállapodtak abban, hogy az október havi fizetésre 25%-os karácsonyi segélyt fizetnek ki a munkásoknak. A Dunagőzhajózási társaság állítólag ez alól kivonta magát, egyrészt azért, mert az őszi sztrajkok oly károkat okoztak a társulatnak, amelyből kifolyólag nem folyósíthatja ezt az összeget. Részletek még nem állnak rendelkezésemre, de ahogy a részleteket megtudom, azonnal közölni fogom. Minden esetre törekedjen arra, hogy a Dunagőzhajózási társaság tényleges álláspontját tudja meg és arról sürgősen értesítsen, hogy a karácsonyi segély kifizetése körül mutatkozó esetleges nehézségeket még kellő időben le tudjuk küzdeni.

Valószínűnek látszik, hogy a komlójaknál ugyan ez lesz a helyzet miután ők mindig a Dunagőzhajózási után szoktak igazodni.

Jó szerencsét
titkári aláírás.

Ugy látszik, hogy Peyerék is megneszelték a dolgot, mert a december 7-iki Népszavában többek között nagy hü-hóval beszámolnak, hogy a bányamunkások karácsonyi segélye iránt indítottak akciót.

A Bányamunkás december hó 20-án kiadott számában pedig már eredményekről számol be, de ellentétbe került saját magával, mert december hó 4-én Tatabányán és Nagybatonyban tartott gyűléseken terjesztették elő először a javaslatokat a karácsonyi segélyt illetően. Tehát pontosan 2 nappal később kezdték a beadványokat előkészíteni a vállalatok által már engedélyezett karácsonyi segély elintézése után. Hogy mégis port hintsenek az éhez, didergő munkásság szemébe és hogy ki ne tűnjön teljesen a slamposáguk, a munkásság iránt való nemtörődomségük, nagy hü-hóval verték a dob, hogy ime megint mi voltunk azok, akik eredményeket biztosítottunk a munkásságnak, jertek és szeressetek bennünket. Természetesen az általunk jól informált munkásság teljesen tisztában van azzal, hogy Peyerék mesterkedései mit céloznak.

Itt emlékezzünk meg a Dunagőzhajózási rt., a Salgótarjáni Kőszénbánya rt. tolnavidéki bányáiról és a komló kincstári bányáról, egyelőre ezek a bányakerületek azok, akik a karácsonyi segélyfolyósítását oly formában mint a többi nagyobb vállalatok, nem vállalták, egyik másik teljesen jelentéktelen természetbeni segélyben részesítette a munkásait. A Dunagőzhajózási Társ. igazgatóságának bemondása szerint is 220 millió értékű gyermekcipőt oszt ki a bányamunkások családjai között a következő sorrendben:

2—3 gyermekkel bíró család 1 pár

4—5 „ „ „ 2 „

6 és ennél több gyermekkel bíró család között 3 pár cipőt oszt ki.

Amikor a pécsi kerületi titkárságunknak a vállalat elhatározása tudomására jutott nyomban taggyűlést tartottak Mecsekszabolcs, ahol tiltakoztak a társulat ebbeli elhatározása ellen, küldöttségileg keresték fel az igazgatóságot. A küldöttség a leghatározottabban ragaszkodott a karácsonyi segély oly módon való folyósításához, mint ahogyan a többi vállalatok azt elhatározták. A vállalat igazgatósága rossz gazdasági helyzetére való hivatkozással tért ki a munkásság álláspontja elől, amire a küldöttség tagjai kijelentették, hogy a legnagyobb sajnálatuk mellett a vállalat álláspontját nem vehetik tudomásul.

Míg ezzel szemben a Peyeristák szövetségünk vezetőit azzal rágalmazták, hogy ők megegyeztek volna a DGT igazgatóságával a cipők kiosztására vonatkozólag. Természetes, hogy eddig aludtak, csak a szövetségünk tagjainak zajongására ébredtek fel, a kényelmesebb, de annál piszkosabb eszközökhöz nyulnak és igyekeznek szövetségünk jóhiszemű bizalmiférfiait befeketíteni minden ok nélkül.

Igaz ugyan, hogy hazudozásaira a fene se reagál, mert hiszen a pécsi munkásság teljesen meg van arról győződve, hogy szövetségünk bizalmiférfiaiba a jószándék megvolt, a sikertelenség inkább az ellentábor rovására írható, mert ahelyett, hogy a munkásság érdekeiért szállnának síkra, a másik munkásban keresik a bűnbakot. A munkásság

azzal is tisztában van, hogy miért nem a vállalatot támadják a sikertelenségért, miért szövetségünk vezetőit. Amelyre egyébként már számtalanszor rámutattunk, tehát nem akarunk ismétlésbe bocsátkozni.

Salgótarjáni Kőszénbánya r.-t. gyász.

Alig egy pár hónapja, hogy lapunkban hírt adtuk Nagy Elemér bányafőmérnök hirtelen haláláról, most ismét a Salgótarjáni Kőszénbánya rt. egyik főmérnökének hirtelen haláláról kell beszámolni. Eisele Ottó bányafőmérnök 1927. december hó 22-én, d. e. fél 10 órakor agyvérzésben halt meg, 32 éves korában. A bányászatan kiváló tehetség volt, főképen a kutatásoknál ért el nagy sikereket. Nagy megértéssel viseltetett a keze alatt dolgozó munkásság iránt is.

Temetése f. évi december 24-én délelőtt 11 órakor volt a bányagazgatóság központi irodájából, ahol a gyászolók nagy számban vettek részt és kísérték el a temetőbe. A bányatársulat képviselőiben Róth Flóris bányaiügyi főtanácsos bucsúztatta, a központi tisztviselők részéről Katona József központi igazgató, a mérnökök részéről Császár Pál bányafőmérnök, a levétek részéről Boóth Gyula tanító, ezen kívül részt vettek a temetésen a bányatársulat zenekara Gábrriel Antal karnagy vezetésével, szövetségünk központi dalárdája Wilezsál Antal vezetésével és a salgótarjáni iparos dalárda Wilezsál Richárd vezetésével.

Peyer Károly fényképe.

A politikai életben nagy fontossággal bír, hogy az ország lakossága a politikai funkcionáriusokat kellőképpen megismerje. — Így Peyer Károly országgyűlési képviselő, a „Bányamunkás” felelős szerkesztője is gondoskodott arról, hogy a „Bányamunkás” 1927. évi december hó 20-án megjelent számában egy fényképmásolatot tegyen közzé, hogy azok a munkások, kik még nem ismerik teljes egészében az ő egyéniségét, de különösen a cíferblattját, kellőképpen megismerhessék. Miután a „Bányamunkás” lapot az utóbbi időben nagyon kevesen olvassák, felhívjuk olvasóink és munkástársaink b. figyelmét, hogy szíveskedjék megtekinteni a „Bányamunkás” fentebb idézett számát, ott megtalálják a „Bányamunkás” felelős szerkesztőjének fényképét, a szamarát.

Mulatság lesz Szilveszterkor.

Salgótarjánban, a vigadóban folyó évi december hó 31-én szövetségünk központi vigalmi gárdája táncmulatságot rendez este 8 órai kezdettel. Belépődíj személyenként 80 fillér, kísézőjegy 40 fillér.

Jól sikerült karácsonyi mulatságok.

Lapunk december 15-én megjelent számában Salgótarjánban és Zagyvapálfalván hirdettünk műkedvelő előadással egybekötött mulatságot, Karácsony első napján. Mindkét mulatságunk a várakozáson felül sikerült, olyan tömegek vettek részt mulatságainkon, amilyenre az elmúlt időben még nem igen volt példa. — Különösen a zagyvapálfalvai helyicsoportunk által rendezett mulatságot keresték fel tömegesen a munkások. — Az igazság kedvéért meg kell állapítanunk, hogy ezen mulatságnak a sikerét mindenáron meg akarta akadályozni egy pár hülye okoskodó, de a tehetetlen akadémikusok a munkástársaink elhatározásán hajótörést szenvedett.

Súlyos bányaszerencsétlenség Dortmundba.

Alig mulik el nap, hogy Németországból hír ne jöjjön halalos szerencsétlenségről. Most ismét 5 halottról számolnak be a Német táviratok.

A pécsi kerület ruha és cipő beszerzési akciója.

A DGT igazgatóságával történt végleges megállapodás értelmében ismételtén leközljük a fenti akció részletes módozatait.

Ezen akcióba bekapcsolódtak Szabolcs, Somogy, Meszes és Pécsbányatelep részére Hergert I. szabolcsi szabómester, Vasas részére Löwy testvérek pécsi cég, Szabolcs és Meszes részére Lasznik Bálint szabolcsi cipésmester és Somogy részére Pörnecz Tamás somogyi cipésmester.

Utaltványokat úgy a szövetségünk tagjai, mint nem tagjai részére a helyicsoportok elnökei állítanak ki, tehát:

Szabolcs, Meszes és Somogy részére: Szabó István II.

Pécsbányatelep részére: Hahn György.

Vasas részére: Boch Rezső.

A Somogyon lakó szaktársak utkimelés céljából a cipőutaltványokat közvetlenül Pörnecz Tamás somogyi cipésmesternél szerezhetik be.

Természetesen nem tagjaink közvetlenül az egyes mesteremberekhez is fordulhatnak.

Szövetségünk tagjai a Hergert szabó-mesternél vásárolt áruk fejében 120 P. tartozás-

ig előlegenként minimális 5 P. részletet, a cipésmestereknek pedig férfi- és női cipők után előlegenként 3, gyermekcipők után 2 P. részletet tartoznak fizetni illetve levonatni.

A rendelt áruk első részlete a megrendelést követő legközelebbi előlegkor már esedékes.

Ha ezen akcióból kifolyólag bárkinek panasza merülne fel, úgy ezt haladéktalanul közölje a kerületi titkársággal, mert ezen akció — minden rágalmozás ellenére — kizárólag a munkásság érdekében indult meg és annak tisztaságára minden igyekezettel vigyázni fogunk.

Helyicsoportok hírei.

Mecsekszabolcs. Beiratások és befizetések az otthonban bármikor eszközölhetők. Az otthon naponta d. e. 8—10-ig és délután 2—10 óráig van nyitva. Könyvtárórák: csütörtökön délelőtt 10—11-ig, d. u. 5—6-ig és vasárnaponként délelőtt 10—11-ig.

Pécsbányatelep. Beiratások és befizetések a Pécs-bányatelep környékén lakók részére Schuták Agoston pénztáros szaktársnál. A Kassian-környékén lakók részére Kassianban Lincz János másodpénztáros szaktársnál eszközölhetők.

Tatabánya-Felsőgallai titkárság. Hivatalos helyisége Felsőgallán Szent János-ucca 5. szám alatt van. Hivatalos órák hetenként hétfőn, szerdán és pénteken d. e. 9—12-ig és délután 2—7 óráig. Minden panasszal és felvilágosítással ide forduljanak a szaktársak.

Nagymányok. Nagymányoki helyicsoportunknál beiratások és befizetések további intézkedésig Studer Péter és Paunert István szaktársaknál eszközölhetők.

Feloszlott a gyöngyösi ker. Munkásbiztosító Pénztár.

A m. kir. népjóléti és munkaügyi miniszterium 4510/eln. 1927. számú rendeletével a gyöngyösi ker. Munkásbiztosító Pénztárt feloszlatta és így Salgótarján és környéke a balassagyarmati ker. Munkásbiztosító Pénztárhoz csatoltatott. — E helyen értesítjük szövetségünk tagjait, valamint lapunk olvasóit, hogy 1927. évi december 1-től kezdve a balassagyarmati ker. Munkásbiztosító Pénztár kötelekébe tartozunk és így a folyó évi november 30-ika után keletkező munkásbiztosítási jogok és köteleességekből eredő jelentések, beadványok, megkeresések, mindennemű kérelmek és panaszok mindaddig, amíg a salgótarjáni kirendeltség szervezése befejezést nem nyer, közvetlenül a balassagyarmati ker. Munkásbiztosító Pénztárhoz fordulandók elintézés végett.

Halló! Rendkívüli olcsóság! Halló!

Friedmann Rezső

uri- és női ruházati áruházában

Olcsóbban sehol sem vásárolhat.

Női hosszú végig bélelt télikabát P. 35-től
Férfi divat télikabát hosszú „ 34-től
Szörme sál-galléros férfi bekecs „ 28-tól
Férfi fekete és kék öltöny „ 27-től
Férfi színes öltöny „ 17-től
Füu öltöny „ 15-től
Gyermek öltöny „ 7-től

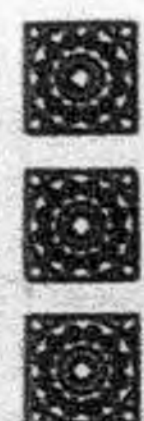
Mélyen leszállított karácsonyi árak.

Ezenkívül az összes uri divatcikkek rendkívül olcsón kaphatók.

Guttman Máttyás

czipész

Salgótarján, Fő ucca 480. szám.

Ajánlja első osztályu cipőit
Karácsony és Újév alkamával
mélyen leszállított árban.
Hó és sárcipő nagy választékban.

Ha jót és olcsón akar vásárolni forduljon bizalommal

Römer Jenő

órák és ékszerészhez
Salgótarján. Fő-tér.

Az állomással szemben.

Ha nem tudja még, tudja meg, hogy jól és olcsón vásárolni csak

Spielberger József és Fia

salgótarjáni cégnél lehet, ahol már kaphat:

Férfi raglánt	36 P.-ért.	Gyermek kabátokat	22 P.-ért.
Férfi öltönyt	28 „	Krep de Chint	8 „
Városi bundát	90 „	Szöveteket	4 „
Női kabátokat	40 „		

Férfi-, női- és gyermekcipők reklám árakban.

Vételkényszer nélkül látogasson meg!

Fiókküzlet:

Salgótarjánban,

Fő ucca 75. sz. alatt,
a kath. templommal szemben.

Halló!

Halló!

Mielőtt karácsonyi szükségletét beszerzi, ne mulassza el

SONNENSCHNEID DÁVID

női- és férfi ruházati cikkeket megtekinteni, ahol a legolcsóbb, mélyen leszállított karácsonyi reklám-árakon vásárolhat:

Női kabát már	35 P.-tól.	Férfi kabát már	28 P.-tól.
Leány „	20 „	Gyermek cipő	3 „
Női ruha „	8 „	Női cipő	12 „
Férfi ruha „	25 „	Férfi cipő	16 „

Manasszonyi kelengyék, valamint sár- és hócipők nagy választékban.

Nagyobb bevásárlásnál 6 pár harisnya ajándék.